

Ali bo program ZORA v Sloveniji uspel?

Marija Us-Krašovec

Podatki o naraščanju incidence invazivnega karcinoma materničnega vratu, posebej v generativni starosti med 30. in 39. letom, so tako vznemirljivi, da bi morali odgovorni državni zdravstveni organi uvrstiti izvajanje presejalnega programa ZORA med svoje prednostne naloge.

Projekt ZORA je sprejel zdravstveni svet, minister za zdravstvo pa je imenoval vodjo projekta in člane projektne skupine.

Po treh letih spremljanja pilotne študije moram opozoriti na nekatere probleme, ki jih projektna skupina še ni rešila.

1. Edini slovenski privatni laboratorij, ki pregeduje oportunistično odvzete brise materničnega vratu (BMV), ne pošilja podatkov v centralni register. Tako center nima podatkov za približno 40% žensk iz ljubljanske regije, kar lahko ogrozi ves projekt, saj je centralizirana

registracija vseh BMV v državi odločilna za identifikacijo populacije za presejanje.

2. Posamezni strokovnjaki pregledujejo BMV izven mreže citoloških laboratorijev, zato ne vemo, koliko je v Sloveniji tako pregledanih BMV in koliko od teh ni registriranih v centru.
3. V citoloških laboratorijih še ni urejen nadzor kakovosti, saj ministrstvo za zdravstvo še ni potrdilo že pripravljenega pravilnika o organizaciji in delu laboratorijev za ginekološko citopatologijo.

Težave take vrste bodo brez dvoma ogrozile izvajanje projekta, ki je bil zastavljen za vso Slovenijo.

■